

dette Thing kunne staae op og sige os, hvad Landsthinget vil. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde, at det vilde være godt, om der ogsaa i det andet Thing var et saadant Instrument. (Stemmer: Han sagde Barometer!) Ja, jeg vidste ikke rigtig, om det var et Thermometer eller et Barometer og derfor sagde jeg blot et Instrument, men da der her er Tale om et Tryk, er det vel rigtigst at sige et Barometer. Han mente altsaa, det var godt, om der var et saadant, der med Sikkerhed kunde sige det andet Thing, hvad vi vilde, men jeg for mit Bedkommende vilde, hvis Nogen i det andet Thing optraadte som en saadan Angiver af, hvad dette Thing vilde, siebliffelig desavouere ham; jeg vilde ikke for mit Bedkommende taale Sligt, og jeg antager heller ikke, at Flertallet her vilde finde sig i at godkende det. Jeg anser det for saare pøsseligt, at Sligt bliver holdt ude herfra, idet det forplumrer Naturen af vore Forhandlinger, hvorefter hvert Thing skal betragte Sagen saaledes, som den i og for sig ligger for. Hvorfor skulde vi ellers have to Thing? Det er muligt, at jeg har misforstaaet den høitærede Conseilspresident, men det forekom mig, at han mærkeligt nok sagde, at han, naar man vilde være gaaet ind paa et Lovforslag, som han derpaa skitferede, kunde sige, at baade Landsthinget og Regjeringen vilde være gaaet ind derpaa (Møbsigelse fra Conseilspresidenten). Det forekom mig, at den ærede Minister sagde det, men jeg maa da formodentlig have hørt feil, og jeg tør altsaa ikke forfølge dette Spørgsmaal videre. Maaffe den ærede Minister altsaa blot har udtalt en Overtydning hos ham om, at det andet Thing vilde gaa ind paa noget Saadant; maaffe det var saaledes. — Jeg vil dernæst tillade mig en Bemærkning ligeoverfor den ærede Ordfører for dette Affnit (Boisen). Det ærede Medlem sagde, at han i og for sig ingen Interesse havde af en forkortet Revisionsfrist for Lønningslovene; men i den Henseende er jeg ikke enig med ham. Vi ville Alle erindre, at der for nogle Aar siden var et stort Begjær her i Thinget efter at faae hele vort Administrationsvæsen med de dertil hørende Udgifter underkastet en Prøvelse, idet man vilde have nedsat en parlamentarisk Kommission for at faae dette Forhold bragt til en tilsvarende Ordning. Det blev som bekendt forhindret derved, at den nuværende høitærede Conseilspresident var Aarsag i, at der ikke blev flere Stemmer for den parlamentariske Kommission, end der var paa Modstandens Side. Derfor blev den ikke nedsat, men jeg kan ikke tænke mig, at der, i hvad der siden er passeret, er indtraadt Noget, som kunde gjøre det mindre ønskeligt, endelig at faae dette Forhold givet en tilsvarende Ordning. Det forekommer mig, at det samme Ønske endnu maa være tilstede her om at faae disse Forhold idsvarende indrettede, og derfor vil jeg sige, at

det vilde forekomme mig hensigtsmæssigt, om man kunde faae Regjeringen til at gaa ind paa en forkortet Revisionsfrist af alle disse Love, og en Forberedelse dertil gennem en parlamentarisk Kommission med Regjeringens Samvirkning. Dersom det kunde ske, forekommer det mig, at man maatte kunne ønske, Revisionsfristen blev forkortet, og derfor siger jeg, at jeg ikke under alle Omstændigheder kan være enig med den ærede Ordfører i hans Betragtning om, at det maa være ligeegyldigt, om Revisionsfristen blev forkortet eller ikke. Andre ærede Medlemmer have omtalt forskjellige Lovforslag, hvoraf nogle ere afviste af dette, andre af det andet Thing, og at vi derved ere komne i den uhyggelige Stilling, at Medborgere, som vi Alle have ønsket at komme til Hjælp i deres Nød, paa andet Aar maa undvære, hvad vi have tiltænkt dem. Jeg kan heller ikke anse det for passende, at dette Thing skulde fremkomme med et Lovforslag, som man engang har afvist, men hvis Regjeringen har et saadant Hjertelag for disse Medborgere, som fremlyste af den ærede Conseilspresident's Ord før, forekommer det mig, at det maatte ligge for Regjeringen at gjøre saadanne Forslag, der kunde forjone de to Thing med hinanden. Det forekommer mig, at det maatte være Regjeringens Opgave at tilveibringe en Samvirken mellem disse to Thing, der i deres Natur ere hinanden saa aldeles modsatte. Naar vi ikke have en magtende Regjering, er Lovgivningsværket standset. Jo mere Interesserne komme frem, desto mere umulig bliver en Samvirken mellem de to Thing, og derfor siger jeg: Har Regjeringen dette Hjertelag for de ulykkelige Invalidter, for de menige Soldater og for de lavere Lønnede Embedsmænd, saa lad den komme med et Lovforslag for et Aar, og lad den give os Tilfald om, at den vil medvirke til en parlamentarisk Kommission, hvis Folkethinget vil nedsette en saadan. Vi ville da tro, at Regjeringen vil en Forsoning imellem de to Thing, og vi ville da tro paa, at den har dette Hjertelag, som den saa smukt har udtalt. Vi Andre derimod staa magtesløse, saaledes som Stillingen nu er, thi der er ikke nogen større Nødelighed for, at Landsthinget skulde ville gaa ind paa et Lovforslag i den Retning, naar det kom herfra, end det tidligere har villet. Det er efter min Opfattelse kun Regjeringen, der er i Stand til at kunne gribe ind her paa en heldig Maade. Det er nu blevet sagt af den ærede Minister, at man, hvis der fremkom et saadant Lovforslag, derigjennem kunde opfylde de Ønsker, som ere komne frem fra dette Things Side, saaledes at man navnlig kunde give Invalidterne en Understøttelse og forhøje de menige Soldaters Lønning, hvorimod andre Medlemmer her i Thinget have gjort gjældende, at det vilde hindre den fulde Frihed, naar man saaledes slog disse forskjellige Klasser sammen. Det forekommer ogsaa mig, at et ærligt og gennemgaaende Forsøg paa at tilveibringe